

השגחה פרטית

עולם של אמונה. חיים של בטחון

סיפורי
השגחה פרטית
מופלאים
המתרחשים
בימינו
ודברי התעוררות
מתוך
'קו השגחה פרטית'

פרשת בראשית - כ"ט בתשרי תשפ"ז × עלון 212

בהשגחה

העסקה שהייתה שווה מיליונים

בצהריים אחד אני מקבל טלפון מידיד, נרגש כולו. "היום הייתה לי הארה גדולה באמונה", הוא אומר לי, וכך הוא מספר:

בלילה האחרון חלמתי שאני מקבל טלפון מאחי. הוא אומר לי:

"יש לי עסקה שווה במיוחד. אם אתה מעוניין בה, אתה צריך להחליט בתוך חמש שעות. זו עסקה שאפשר להרוויח ממנה מיליונים!"

הודיתי לו על ההצעה, התייעצתי עם כמה אנשים שמבינים בתחום, וכולם אמרו לי פה אחד שהעסקה בהחלט שווה וכדאי לי מאוד לעשות אותה.

כעבור חמש שעות אני מתקשר אליו - ואין מענה. אני מתקשר שוב ושוב, עד שלאחר חצי שעה הוא סוף סוף מרים את הטלפון ואומר לי:

"אחי היקר, אני מצטער... העסקה כבר לא רלוונטית. היא נמכרה. חשבתי שאתה לא מעוניין בה."

לא ידעתי את נפשי מרוב צער ועוגמת נפש. כמה שעות הסתובבתי סהרורי, כואב ומאוכזב.

ואז התעוררתי.

פתאום קלטתי: לא הייתה שום עסקה. לא התייעצתי עם אף אחד. שום עסקה לא נפלה מידיי...

ואז נפלה לי תובנה עמוקה, ששינתה לי את כל ההסתכלות.

לפעמים אני רוצה לעשות משהו בחיים - עסקה, שידוך, או כל דבר אחר, קטן כגדול וכזה לא מצליח - אני אוכל את הלב. למה זה לא הצליח לי?

אבל אם ברור לי באמת שהקב"ה מנהיג את העולם, פתאום הכול מקבל משמעות אחרת.

כל הרצונות והתוכניות שלי היו בעצם חלום.

ואם בסופו של דבר התוכניות שלי לא יוצאות לפועל - זה לא משום ש"נפל לי משהו מהידיים". זה פשוט סימן שהקב"ה לא רצה שזה יהיה, ואם הקב"ה לא רצה - כנראה שזה לא היה טוב בשבילי.

ומה נשאר לי?

פשוט להתעורר מהחלום - ולשמוח.

שבת שלום ומבורך,
פינחס שפר

סיפורי אמונה ובטחון מצדיקי הדורות זי"ע

השגחה עליונה

הכול-יכול

ישוב יהודי בביתו של מנהיג הדור ועמדה האמונה מן רבינו ה'חזון איש', ומגולל בבכי את תחזית הרופאים האיומה, כי לא נותרו לו אלא ארבעה ימים בלבד של חיים. וה'חזון איש' שולף חומש בראשית, ומתחיל לתאר את סדר בריאת העולם...

מונה אחד לאחד את הדברים שנבראו ביום השני. וכך ביום השלישי, וכך ביום הרביעי.

סגר ה'חזון איש' את החומש, ונשא את קולו אל היהודי החולה:

"נו, אם בורא כל העולמות יכול היה לברוא בארבעה ימים כל כך הרבה דברים, וכי אינך מאמין שתוך ארבעה ימים הוא יכול לברוא עבורך תרופה, שתשקם את גופך ותהפוך אותך לאדם בריא לחלוטין?!"

הרי ד' הוא הבורא והמנהיג את העולם, הוא הביא את מחלתך ובידו להמציא לך מזור! הוא לבדו מנהל את העולם, ולא אף אחד אחר. התחזק, יהודי יקר, באמונה שלמה בד'!

אל תתייאש! בכל ארבעת הימים הקרובים, תפיל תחינה שהקדוש ברוך הוא ירפא אותך מהזיהום. וכיון ששערי דמעה לא ננעלו, ותפילת החולה על עצמו כה חשובה - עוד תיושע מצרתך..."

אט-אט שבה נשימתו של האיש לסדרה. כשיצא מאת ה'חזון איש' כבר היו עיניו מאירות באור אחר, אור של תקווה מחודשת. ליבו היה חדור אמונה וגדוש ביטחון במי שאמר - והיה העולם, במי שתוך ארבעה ימים חולל וברא כל כך הרבה, ובוודאי יכול גם לרפאותו בזמן קצר שכזה.

שב היהודי לביתו והחל מתפלל בכל כוחו לישועה. כעבור ימים בודדים, קיבל פנייה דחופה מבית החולים: בימים אלו הובאה ארצה מארצות הברית תרופת פלא חדשה, תרופה נגד זיהום. הרופאים מציעים לו לנסות אותה.

החולה הסכים להיות אחד מן הראשונים שעליהם תנוסה התרופה. ואכן, התברר כי ההרכב שלה התאים במיוחד לזיהום שקיין בגופו, ותוך שעות ספורות כבר חלה הטבה משמעותית, עד להחלמתו המלאה!

שהרי הקדוש ברוך הוא, בורא כל העולמות, יכול גם יכול לברוא ישועה חדשה כהרף עין!

אכן שואבת היה תל התלפיות, ביתו של מן ה'חזון איש' זי"ע. מכל קצוות ארץ הקודש עשו יהודים את דרכם לעבר בני ברק, אל הבית הצנוע והדל, לזכות בעצה טובה שלא תסולא בפז או בברכה. בנוסף להכרעות לשאלות שהיו באי הבית מציגים בפניו, ולברכות שהאציל על ראשם - אחד ומיוחד היה ה'חזון איש' הקדוש, באומנותו לנסוך עוז ותעצומות של תקווה ואמונה שלמה בליבותיהם של ישראל. להחזיר אל הלב שיש מנהיג לעולם, והוא כול-יכול.

על דלת הבית הזה נקש יום אחד יהודי שפוף ובעל פנים מיוסרות. ביושבו מול ה'חזון איש' סיפר מתוך אנחות גדולות, כי לפני ימים אחדים לא חש בטוב, ומשהמנוחה בבית לא הועילה, פנה אל הרופא, שהפנה אותו לסדרת בדיקות בבית החולים. משהתקבלו תוצאות הבדיקות, הודיעו לו הרופאים בפנים חמורות סבר כי זיהום קשה התגלה בגופו, זיהום שאין לו תרופה. וכעת נותרו לו רק ארבעה ימים של חיים בעולם הזה...

תוך כדי דיבורו פרץ האיש בבכי נסער, שכמעט חנק את נשימתו. ארבעה ימים בלבד! בביתו אישה וילדים... ואין מה לעשות! כך אמרו הרופאים במפורש...

ישב ה'חזון איש' בתנוחתו האופיינית על כסאו הדל, בגב כפוף ובפנים חיוורות וחלשות. התבונן במבט מלטף באיש הדומע, ומבין שתי עיניו ניבטו פיקחות שאין כמוה בכל העולם, יחד עם מעיינות של רחמים וחמלה.

התרומם ה'חזון איש' ממקומו וניגש לארון הספרים. נטל חומש בראשית, פתח אותו והחל לקרוא:

"הבה נראה מה ברא הקדוש ברוך הוא ביום הראשון... וכעת בוא ונראה מה ברא הבורא יתברך ביום השני..."

במתק שפתיו קרא ה'חזון איש' את הפסוקים,

✕ המצבה בחלקה שש ✕

מספר הרב אשר פרץ שליט"א:

אני מתגורר בבית שמש, ומשמש כר"מ בישיבה במודיעין עילית. עניין טכני של רישום וסידור מסמכים משמעותיים הטריד אותי. הוא נמשך ונסחב עד שסוף סוף קבעו לי תור בסניף של המשרד בבאר שבע. ביום המיועד, י"ז באלול תשפ"ו, אחרי השיעור בישיבה שמתי פעמי לתחנה, ובשלושה אוטובוסים הגעתי לבסוף לבאר שבע. במשרד התנהל הכול על הצד היותר טוב ברוך ד', ועדיין היום גדול. אמרתי, אם הגעתי עד כאן, מה טוב יהיה להיכנס לבית החיים, שם טמונים סבא וסבתא של אשתי?

ידעתי בדיוק היכן הם טמונים: חלקה שלוש, שורה אחת. זכרתי מצוין, והלכתי לשם. חיפשתי על המצבות את שמותיהם, אבל למרות הרישום במוח, ועל אף שהיה לי ברור שאני יודע היכן המצבות, לא מצאתי אותם. סרקתי את שורת המצבות הלך וחזור, פניתי לשורות הסמוכות, אולם הסבא והסבתא פשוט נעלמו.

תליתי זאת בזיכרוני הלקוי. אמנם בדרך כלל הוא מוכיח את עצמו, אבל הפעם לא. יכול גם להיות שמהפעם הקודמת ועד עתה נערכו אי אילו שינויים במראה הכללי של בית החיים, וזה מה שבלבל אותי. לא רציתי לוותר על פקידת הקברים, כי שיערתי שלא אצליח להגיע שוב לבאר שבע לפני ראש השנה. פניתי לחברה קדישא וביקשתי שיפתרו לי את התעלומה. שם שאלו אותי לשם הסבתא, ואמרו לי כי טעות בידי. פרחו סלם בת מסעודה טמונה בחלקה שש ולא בחלקה שלוש.

ניגשתי למקום שהורו לי החברה קדישא, ואכן מצאתי שם מצבה על שם פרחו סלם בת מסעודה, אלא שזו הייתה אישה אחרת, לא הסבתא. הסבתא נפטרה לפני שש שנים, ואילו על המצבה הנוכחית היה רשום שהיא הסתלקה בתשנ"ג. בעוד אני תורה על הדבר, פערתי את עיני בתדהמה. על המצבה היה רשום יום פטירתה של האישה: י"ז באלול.

י"ז באלול! היום! הקב"ה זימן אותי לכאן, כדי שאפקוד את קברה של בת ישראל ביום היארצייט שלה! אין לי מושג בנשמות, אין לי מושג בכל המהלכים השמימיים, אולם עובדה היא: הקב"ה רצה שאגיד תהילים לעילוי נשמתה. זה היה ברור לי כל כך בהתעוררות, אמרתי שם כמה פרקי תהילים, ואחר כך פניתי למקום קבורתם של הסבא והסבתא. הפעם מצאתי את הקברים בקלות רבה, בשורה הראשונה שבחלקה השלישית. המצבות ניצבו שם דוממות במקומן, זו לצד זו, בדיוק כמו שזכרתי אותן. איך זה שלא ראיתי אותן קודם לכן? כיצד ייתכן שעברתי לידן כמה פעמים ולא הבחנתי בהן? אין לכך שום הסבר, מלבד ההסבר הפשוט כי תפקיד נוסף נועד לי באותו יום, והקב"ה עצם לי את העיניים, שלא אראה את הקברים שאני מחפש, כדי שאגיע לקברה של פרחו סלם בת מסעודה ע"ה ואגמול עימה חסד של אמת.

אין לי מושג מי היא אישה יקרה זו, שהקב"ה סידר בשבילה שאתגלגל אל משרד בבאר שבע דווקא באותו יום, ושיישאר לי מספיק זמן כדי לפקוד את קברה. אם מישהו מהקוראים יוכל להשלים את החלק הזה בפאזל, נודה לו מאוד.

✕ הלוואה מוזמנת ✕

מספר ר' אהרן נחמן מבית שמש:

במסגרת עבודתי כאחד מהממונים בגמ"ח הגדול של קהילת בעלזא, אני נדהם לגלות איך זזים זזים מזה לזה. מדי פעם אפשר ממש לצאת מהכלים מהתפעלות, כשרואים איך הקב"ה שולח את האנשים הנכונים עם הסכומים המתאימים, זה נכנס וזה יוצא, וכל אחד מקבל את מבוקשו.

וכך סיפר לי יהודי:

ניגשתי לבניית שתי דירות על גג ביתי. פניתי לקבלן וביקשתי הצעת מחיר, והוא הגיש לי הצעה ממש טובה. קצת התפלאתי, כי זו הייתה הצעה נמוכה יחסית, אבל הבנתי שזה קבלן זול שמוכן להרוויח קצת פחות. סיכמתי איתו הכול מראש, השתדלתי להביא בחשבון מה יותר פרטים, והשגתי את הכסף. חלק מהסכום הגיע מכסף ששמתי בצד, וחלק באמצעות הלוואה מהבנק. במחשבה שבעזרת ד' כשאשכיר את הדירות, אוכל לשלם את דמי המשכנתא וגם להרוויח.

הבנייה החלה, ויום אחד פנה אליי הקבלן בפנים אפורות ואמר לי שהכסף נגמם. זהו. הוא לא יכול להמשיך בעבודה. החישוב שלו לא היה נכון, ואין לו איך לשלם לפועלים ועל החומרים. "צריך עוד".

שאלתי, "כמה?"

והוא חישב לאוזני חשבונות מחשבוניות שונים, הפעם על פי מחיר עדכני בלי כפפות, והתוצאה: "צריך עוד מאה ועשרת אלפים שקלים".

מאה ועשר אלף. איך אני משיג סכום ענק שכזה, ואני הרי עני ואביון? הבנק לא מוכן לאשר לי הלוואה נוספת, והגג כבר הרוס ובנוי בחלקו. חייבים להשלים את המלאכה, אבל איך?

נסעתי להר המנוחות, נעמדתי ליד ציונו של מרן הרה"ק מבעלזא זי"ע והתפללתי לד'. אמרתי, "ריבונו של עולם, אני לא רוצה לריב עם הקבלן. ביקשתי לעשות שיפוץ, וצריך עוד כסף. בבקשה תעזור לי, ותשלח לי את הכסף בשביל זה ובשביל כל מה שצריך". ככה עמדתי והתחננתי לד' שיושיע אותי וישלח לי מה שאני צריך. שוב חזרתי ושוב ביקשתי ושוב הזכרתי לעצמי כי הכול בידיים שלו, הוא כול יכול והוא המושיע הבלעדי.

סיימתי בהרגשה רגועה. הרגשתי כאילו הנחתי על הציון את החבילה המכבידה, וצעדי נעשו קלילים יותר.

בערב פגשתי קרוב משפחה. הוא ידע שאני בונה, ושאל לשלומי ולשלום הבנייה: "ואיך אתה מסתדר עם הכסף?"

אמרתי לו, "האמת היא שאני ממש מתמודד". סיפרתי לו על הבעיה, והוא חשב לרגע ואמר: "תשמע, יש לי פיקדונות בגמ"ח של בעלזא. אני לא יודע כמה בדיוק יש שם, אבל יש שם סכום די יפה, ואני יכול להלוות לך את זה".

"אבל אני לא מתכנן ללוות אלפיים מפה ושלושת אלפים משם, זה לא לכוחות שלי", הסברתי לו.

"יש שם כמה עשרות אלפים", הרגיע אותי בן משפחתי, "והם לא דחופים לי כרגע. אני חושב שישתלם לך להגיע לגמ"ח להוציא את הכסף. תתקשר לגבאי ותגיד לו שיתקשר אליי".

השיר והשער

שירת קודש מרוממת
על פי ספר שער הבשחון

**לכל הבריאה - גבולות הבורא ללא השתנות.
לא יסיפו ולא יגרעו ולא יקדימו ולא יאחרו, גם באומנות.**

**וְהַשְׁבִּיעִי לַבְּטָחוֹן. שִׁיְהֶא לּוֹ נֶכוֹן. לְכֹל - תִּכְנִיּוֹת וּגְבֻלוֹת
וְאֵין לְהַשְׁתַּדֵּל. לְהִקְטִין אוֹ לְגַדֵּל. מַגְזֵרֵת הַבּוֹרָא בְּתַחְבּוּלוֹת
זְמַנּוֹ, כְּמוֹתוֹ. מְקוֹמוֹ, אֵיכוֹתוֹ. לְשָׁנוֹת רִצּוֹן ד', בְּפַעֲלוֹת
וּלְשִׁנוּיִים בְּצוּרוֹת. קִדְמוֹת גְּזֵרוֹת. סְבוֹת וּדְרָכִים סְלוּלוֹת**

✕ הרה"ח ר' דוד קלצקין שליט"א ✕

תחת השמש

שלמה המלך, החכם מכל אדם, מסביר לנו בקהלת (ט, יא) את שהוא רואה תחת השמש. תחת השמש, הכוונה לכל המציאות הגשמית שבעולם הזה.

מה הוא ראה, החכם מכל אדם? תופעה מעניינת: לא תמיד קל המרוץ לאדם עם כוח; לא תמיד מנצחים הגיבורים; וגם לחכמים לא תמיד יש מה לאכול.

איך אומר העולם? – הוא לוחם! הוא גיבור! הוא יצליח במלחמה! אבל לא, לא תמיד דווקא החזקים והגיבורים מנצחים.

ממשיך שלמה המלך: את החכמים, אלו שיכולים לעבוד, אדם שיש לו מפעל כבר עשור או שניים שנה, עובד מצאת החמה עד צאת הנשמה, ומרגיש שאני ואני ואני, בעשר אצבעותי בניתי, הבאתי, הקמתי ועשיתי, תראו מה שעשיתי, יש לי חסכונו.

ופתאום בגיל חמישים או שישים ואולי שבעים, שומעים זמירות אחרות: פה 'הלך' מיליון, שם גנבו אלפים, והפרויקט ההוא גרר הפסדים. בשביל זה עבדת כל עשרות השנים, כדי שאפילו לחם לא יהיה לך?

זו ההוכחה שהוא זקוק לעזרה ממישהו אחר. הרי מוכח שבילתי אפשרי לסמוך ולהישען על כל המעלות הללו: לא על גבורה ולא על חוכמה. על מה כן? את התשובה שואב שלמה המלך מאביו דוד המלך, שמציין במזמור (תהילים לד, יא) את הכפיר הרש והרעב, לעומת הבוטחים בבורא, שאינם חסרים מאום.

כפיר זהו אריה צעיר בתקופה הראשונה לחייו אמור הכפיר להרגיש החיה המאושרת בעולם. הוא נולד בבית מיוחס, אביו מלך ואמו מלכה, והוא מתנשא על כל יושבי היער וצוחק על כולם.

האריה הבוגר לעומתו, עשוי להסתובב כשהוא רש ורעב. הוא לא יכול לאכול עגבניות ושאר ירקות שהוא מוצא ביער; הוא זקוק לכבש או לעז כדי לאכול ולשבע לשלושה ימים.

כל החיות גוחנות לארץ ואוכלות מה שהן מוצאות, אבל בשבילו זה כמו תבלינים. הוא צריך קילוגרמים של בשר כדי לשבוע, ועד שזה יגיע – הוא רש ורעב.

דורשי ד', לעומת הכפיר, לא חסרים כלום. אדם שמצפה לד', שמקווה לו – לא חסר לו כל טוב. זה לא שיש לו דירת פאר עם עשרה חדרים; לא לזה מתכוון דוד המלך. אלא, בהרגשה שלו יש לו כל מה שהוא זקוק לו. הוא רגוע. לא צריך לחפש אחר האוכל. הוא לא עני.

ובכן, הלכתי לגמ"ח.

וכאן מנהל הגמ"ח, הלא הוא מספר הסיפור, ממשיך מהצד שלו:

קיבלתי את ההוראה של קרוב המשפחה להעביר ליהודי את כל כספי הפיקדונות שלו. כשהיהודי הגיע אליי, התחלתי לקושש אותם מכל המחלקות: חלק היה בדולרים, חלק בשקלים, חלק בצ'קים מבנק זה וחלק בצ'קים מבנק אחר. אותו קרוב מפקיד אצלנו בגמ"ח כבר לאורך שנים סכומים שונים, קטנים וגדולים, בכל הצורות האפשריות. עכשיו ריכזתי את הכול יחד, ובחשבון פשוט של אחד ועוד אחד, הגענו למסקנה נפלאה: היו שם בדיוק מאה ועשרת אלפים שקלים חדשים! בדיוק כמה שהיהודי היה צריך לבניית הדירות שלו.

הוא התרגש, הודה לד', וביקש לבנות איתי יחד תוכנית להחזרת הסכום, תוכנית רגועה וארוכת טווח, כמו שסיכם עם קרוב משפחתי.

תראו מה זו תפילה מעומק הלב.

✕ מנה ועוד מאתיים ✕

מספר ח.ג. ממונסי:

חבר ביקש ממני עזרה בתחום שאני מבין בו. זאת לא הייתה עבודה המוגדרת כמוצר מתומחה, אלא יותר סוג של טובה, אבל טובה שדרשה מאמץ, כשרון ואמצעים, שבחסדי שמיים יש לי. "דיברתי על זה עם עוד מישהו", אמר לי החבר. "אני חושב שביחד תגיעו לתוצאה טובה, וזה יעזור לי מאוד. אשלב על כך לשניים מאתיים דולר, מאה לך ומאה לו".

יצרתי קשר עם המישהו, שאלתי אותו איפה הוא אווז עם העניין, הוא ענה מה שענה, אבל אני קלטתי שהוא לא מספיק רציני. התקדמתי עם העבודה בכוחות עצמי, השקעתי זמן ומוח, סגרתי קצוות, ובסופו של דבר מילאתי את המשימה באופן עצמאי על הצד היותר טוב. הרגשתי שהגשתי עבודה טובה ומושקעת. עשיתי הכול בלי שהשני יעשה את חלקו, ולכן מגיעים לי מאתיים דולר בדין וביושר.

החבר דווקא לא חשב כך. עובדה, הוא הודה בפה מלא ונתן רק חצי סכום: מאה דולר.

יכולתי לבקש מאה דולר נוספים, וייתכן שהוא גם היה מביא לי אותם, אבל הבנתי כי טוב לא יצא מזה. דיבורים על מה שהשני לא עשה עלולים לעורר בעיות ומחלוקת. ככל שחשבתי על כך, הגעתי למסקנה שהעניין רגיש. שלום ואחוזה שווים הרבה יותר ממאה דולר, ואפילו יותר ממאתיים. החלטתי לוותר, ושיננתי את אחד המשפטים הכי אמיתיים והכי פשוטים ששמעתי בחיי: מוותר לא מפסידים.

כמה דקות אחרי שקיבלתי את הכסף וחסמתי את פי זכיתי לאור הגנוז, הלכתי ברחוב, והנה מול עיניי, במרחק של מטר ממני, אני רואה מעטפה. המעטפה פתוחה ומתוכה מציצים שני שטרות ירוקים, כל אחד של מאה דולר. אני הופך את המעטפה ומגלה מספר טלפון. התקשרתי למספר, ומהצד השני ענה לי יהודי. "מצאתי מעטפה שלך, ויש בה מאתיים דולר", הודעתי לו.

"ברוך ד'", הוא שמח, "איפה?"

אמרתי לו.

"שם?! איך אני מגיע לשם?!" הוא תהה, "זו ממש טרחה בשבילי להגיע עד אליך. גם זמן שווה כסף", הוא חשב בקול, "תגיד לי, האם אתה אברך כולל?"

השבתי בחיוב, "ברוך ד', כן".

"מצוין, אז אתה הכתובת הנכונה. קח לך את המעטפה עם הכסף, והשתמש בו לבריאות. שיהיה לך כל טוב".

הוא נתן לי את כספי המציאה במתנה גמורה, ואני השתוממתי לראות איך הקב"ה סיבב את העניינים. לא רק שלא הפסדתי, אלא עוד הרווחתי מאה דולר נוספים. ויתרתי על מאה, וקיבלתי פי שניים.

בנבחרת

אני זוכר פעם אחת שנסעתי עם התלמידים לטיול שנתי. ישבתי ברכבת לחיפה, והתגלגלה שיחה ביני לבין היושב לצדי. התברר לי שהאיש עובד בעבודה שיש בה הרבה סיכונים. שאלתי אותו מדוע הוא בחר לעבוד דווקא בעבודה זו ולא במקום פחות מסוכן, והוא השיב שהוא רוצה להרגיש גיבור, אדם שסומכים עליו...

כמה דקות לאחר מכן קיבלתי טלפון מבית החולים: "תוצאות האם-אר-איי שלך לא תקינות". שזה אומה, שוב ניתוח. ברגעים הראשונים ישבתי מהורהר רציני. מעכל בפעם השתים עשרה את המשמעות...

ואז חייכתי.

האיש שעזמו שוחחתי קודם לכן פנה אלי: "סליחה על השאלה, אבל אתה יכול לומר לי מה קרה? קיבלת שיחה, נהיית רציני מאוד, ופתאום אתה מחייך. מה קרה?"

אמרתי לו, "תראה, סיפרת על עצמך שבחרת בעבודה עם סיכונים משום שאתה רוצה להרגיש גיבור, רוצה שישמכו עליך. הטלפון שקיבלתי הגיע מבית החולים. אמרו שגילו אצלי שוב גידול. זה אומר שוב ניתוח. לכן הרצנתי ברגע הראשון... עוד ניתוח?"

אבל רגע אחר כך חשבתי: 'ריבוננו של עולם, אתה כל כך סומך עליי? אתה זורק אותי עוד פעם למים עמוקים, כי אתה כל כך סומך עליי? זהו כבר הניתוח השנים עשר... עד כדי כך אתה סומך עליי? לכן חייכתי שוב'.

הייתה פעם אחרת, לפני הניתוח האחרון. קיבלתי את התוצאות של הבדיקות, ו...שוב ניתוח.

חשתי אז תחושה כל כך מרוממת. יש בורא עולם שנמצא מאחורי זה! הוא מנהיג את העולם. הוא עשה, עושה ויעשה לכול, והוא נתן לי טפיחה על השכם: 'שעיה, צא למבצע נוסף. אני סומך עליך'. איך אמר לי הראש ישיבה שלי? 'מפעים איך הקב"ה מעריך אותך'.

עם ההרגשה הזאת, פשוט הפעלתי מוזיקה והתחלתי לרקוד. אמרתי, 'ריבוננו של עולם, אתה סומך עליי עוד פעם?! אז נכון, ברגע הראשון שאני מקבל את הזבנג, אורך רגע או שניים לעכל. אבל אחר כך אני חושב: 'חיפשת אנשים לסמוך עליהם, ובחרת בי?'

(מתוך מדור 'בחזית האמונה')

מתוך "מגזין השגחה פרטית" -
מגזין האיכות המעניק לכם ארגון
כלים ייחודיים לחיים שלווים ורגועים.
להצטרפות חייגו: 02-502-2-502

דו"ח בריבוע

מספר ר' אליעזר כהן מירושלים:

בין הזמנים זה אחד הזמנים שבהם עושים דברים לא רגילים. תמיד אני רגיל ללכת ברגל, וכשצריך - לעלות על אוטובוס ציבורי. בדרך כלל ההסדר הזה עובד יפה, ובסייעתא דשמיא אני מגיע לכל מקום שעליי להיות בו. הפעם, לרגל המנהג לתור את הארץ בבין הזמנים עם הילדים, רציתי לקחת אותם לנסיעה משפחתית. יש לי רישיון, ורק רכב היה עליי למצוא.

התקשרתי לגיסי הגר בבני ברק, ושאלתי אותו האם יוכל להשאיל לי את הרכב העסקי שלו. יש לו רכב קצת ישן של שבעה מקומות - שמשמש בעיקר לעסק - ואינו בשימוש תמידי.

"אין בעיה!" ענה לי גיסי בנדיבות. "כרגע הרכב פנוי. בוא ותיקח, תיסעו להנאתכם ותחזרו לשלום".

הודיתי לו, ועליתי על אוטובוס לכיוון בני ברק כדי לקחת את הרכב. בדרך חזר תכננתי לעבור בבית שמש, שם השתתף אבי שליט"א בשמחה משפחתית, ולהסיע אותו לירושלים.

התחלתי בנסיעה מבני ברק לבית שמש. כמה דקות לאחר מכן התקשר אליי אחד התלמידים שלי. התלמיד הזה מתמודד בחיים שלו עם כל מיני קשיים, אבל הקושי הכי גדול שלו זה לקבל את המציאות. אילו הוא היה מתייחס למה שעובר עליו - בהשלמה, בהבנה שזה רצון ד', ומתוך הגישה הזאת פועל ועוסק כדי לשפר את המצב - הוא היה מצליח הרבה יותר, ועל הדרך נהנה משלוות הנפש שכל כך חסרה לו.

הבעיה היא שכאשר אני מדבר איתו, הוא מתחיל להגיד שהיה צריך להיות ככה, וזו בעיה חמורה שבסוף עשו כמה דברים שהרחיקו אותו לגמרי ממה שהוא רצה, וככה זה בבריאות וככה זה בפרנסה ובחינוך. כל הזמן יש לו טענות על מה שהיה צריך להיות, וכל הזמן הוא מפעיל תכנונים מה לעשות כדי לשנות את האנשים שסביבו, וכל מיני פרטים במציאות חיי.

עכשיו, לאורך הנסיעה מבני ברק לבית שמש, היה לי פנאי לדבר איתו באזניה. הוא פרק את תסכוליו, ואני הזדהיתי עם הקשיים שלו, ויחד עם זה הסברתי, כי ראשית לכול יש לקבל בהכנעה את כל מה שבא. זהו רצון ד'. המציאות שבה הוא נתון אינה טעות, ואינה תוצאה של אוסף שגיאות ופעולות של אנשים חסרי לב. יש כאן תוכנית אלוקית שצריך לקבל אותה, להשלים איתה, להכניס עמוק ללב שהכול הקב"ה עושה לטובה ושהכול בצדק ובישור, והוא עוד יראה כי ההסכמה הזאת תביא איתה הרבה טוב.

אחר הדברים האלה נכנסתי לבית שמש, העלתי את אבי שליט"א, ומשם המשכנו יחדיו לירושלים.

בדרך מבית שמש לירושלים עצר אותנו שוטר. "מה זה הרכב הזה?" הוא שאל בלעג, "זה רכב ישן, שלא צריך להיות על הכביש!"

"זהו רכב מצוין", עניתי, "הוא עבר טסט רק לפני חודשיים". הראיתי לו מסמך שמאשר זאת,

אבל השוטר לא התרגש מהמסמך. "כשאני רואה כזאת מין גרזטאה על הכביש, אני שומך על ניירות. אני בודק בעצמי".

הבנתי שהסיכויים שלי לצאת מהעניין בלי דו"ח נמוכים ביותר. טרם שמעתי על רכב ישן שחיפשו בו ליקויים ולא מצאו. אמרתי לעצמי, 'נראה אותך! אתה מדבר עם יהודי במשך שעה על החוכמה שבהכנעה, והנה שלח לך ד' ניסיון כדי לראות איך אתה מיישם זאת'.

שאלתי את השוטר כמה יהיה סך הדו"ח, והוא אמר לי: "קנס של אלף שקל".

אמרתי לאבי שליט"א, שיכול להיות שהשוטר יחייב אותי באלף שקל, אבל ברור לי שזה לא השוטר אלא עוד מתנה משמיים, ואם כך אין לי טענות. אני בטוח שד' יעזור לי לשלם זאת, ואתמודד עם זה.

בינתיים, חשבתי לי, עדיף לנצל את המצב ולעבור את הבדיקה בצורה הכי טובה. אמרתי לשוטר: "תראה, יושב כאן ברכב אבא שלי שהוא יהודי מבוגר, וזה מבהיל אותו, שפתאום שוטר עוצר אותנו ובודק אותנו. תסביר לו בבקשה מה אתה עושה ולמה זה כל כך חשוב".

השוטר הסכים. הוא הסביר לאבי שליט"א מה הוא בודק, ואיך הוא מסתכל. כמו ששיערת, הוא אסף לו רשימת ליקויים, והתכונן לתת לי דו"ח שמן.

הרגשתי ממש בתוך מאבק. לרגע רציתי לשסע את השוטר לגזרים ולהתרגז על זה שבכלל עצר אותי. זה ממש לא בסדר שהוא לא התייחס לטסט שגסי עשה, וייתכן שגם חוקית השוטר טועה. עליו להבין שהוא לא מלך הכביש, ושייתן לאנשים לנסוע בנחת.

מצד שני התעורר בי הקול הטוב, שרק לפני רבע שעה דיבר עד שניחר גרוני: הכול רק משמיים, ומה שד' עושה זה הכי טוב. אמרתי, 'ריבונו של עולם, זה רק אתה!'

זה רק אתה. זה רק אתה. אני מקבל עליי כל קנס שתשית עליי, ובטוח לי שזה לטובתי. זה רצונך, ואני מוכן לזה בכל לב.

בסופו של דבר גבר הקול הטוב, וכשראיתי את השוטר מתקרב אליי אחרי הטסט המשטרתי שהוא כפה עליי, כבר התייחסתי בשלוות נפש לעובדה שאצטרך להיפרד מאלף שקלים.

הוא הגיש לי פתק מרובע קטן. שאלתי אותו, "זה הדו"ח?" והוא ענה, "לא. בסוף החלטתי לא לתת לך דו"ח. חבל לי בשבילך. אבל בבקשה תתייחס ברצינות לפתק הזה. רשמתי פה את הליקויים שמצאתי, כדי שתלך למוסך ותתקן הכול". "תודה!" אמרתי לו.

תודה לך ד'! הרגשתי כי לא היה זה אלא ניסיון משמיים, לראות האם אני דובר אחד בפה ואחד בלב, ולבחון איך אני מקבל את המציאות. ברגע שקיבלתי את רצון ד', שוב לא היה צורך בקנס. וכך המשכתי ועליתי בנסיעה לירושלים, קרוב אל המקום שבחר ד'.

ואגב, למחרת התקשר גיסי להתנצל ולמרות שסיכמתי איתו על שבוע שהרכב יהיה אצלי הוא ביקש לקחת אותו חזרה עוד לפני שהילדים בכלל נהנו ממנו, כך שכעת היה לי עוד יותר ברור שהכל היה רק בכדי להעביר אותי מבחן קטן בקבלת רצון ה'.

זכיתם לגילויי השגחה פרטית? שתפו אותנו! הגילוי שלכם עשוי להאיר לרבות יהודים ספרו את הסיפור שלכם בקו השגחה פרטית 02.3011300 - בשלוחה 3 ואח"כ 0 (אחרי בחירת השפה) או שלחו בפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

הבמה המרכזית לשיתוף תובנות וחיזוקים מן החיים

הבוטחים בהשם

לכבוד מערכת עלון 'השגחה פרטית', שלום וברכה.

בפתח דבריי אודה על דברי החיזוק שהינכם מביאים לעולם כטללי חיים. העולם עם מערכת "השגחה פרטית" הוא עולם אחר, שונה. כל היום שלי נראה שונה, בזכות דברי האמונה שאני זוכה לשמוע מפיהם. תבורכו בזה ובבא.

כמי שקורא ברתק את העלונים, הבחנתי בטעות שעלתה על הכתב בעלון מס' 207 (פרשת ניצבים-וילך).

בעלון הובא סיפורו של ר' חיים יעקב מביתר. בתחילת דבריו הביא מעשה ששמע על הרה"ק רבי בונים מפשיסחא זי"ע, וצוין שהרה"ק הנ"ל מכונה 'היהודי הקדוש'. רציתי להעיר כי מדובר בשני צדיקי עליון שונים, רב ותלמידו, שאך טעות

ערבבה ביניהם.

'היהודי הקדוש' היה הרה"ק ר' יעקב יצחק רבינוביץ', תלמידו של ה'חזן מלובלין', שהקים את חצר חסידותו בפשיסחא, והיה רבו של הרה"ק ר' מנחם מנדל מקוצק.

לאחר פטירתו בי"ט בתשרי תקע"ד, המשיך את דרכו תלמידו - הרה"ק ר' שמחה בונים מפשיסחא, שהנהיג את רוב תלמידי 'היהודי הקדוש'. ר' בונים ישב על כס האדמו"רות משך שלוש עשרה שנה, עד לפטירתו בי"ב באלול תקפ"ז.

בכבוד ובברכה,

יצחק מאיר גוטמן, אשדוד

ברגע המבחן

מספר שלוימי מבית שמש:

אצלנו בתלמוד תורה לומדים בהתמדה רבה. אנחנו משקיעים ומתאמצים, משתדלים להבין גם דברים קשים מהגמרא, וברוך ד' זוכים לסייעתא דשמיא בלמוד התורה. יום אחד הודיע המלמד שהולך להיות מבחן גדול וקשה על מה שלמדנו במשנה. כל הילדים רצו לחזור כדי לדעת היטב ולהצליח. גם אני חזרתי, שגנתי וממש השתדלתי, אבל היה קטע קשה מאוד שלא הבנתי. נסיתי שוב ושוב, ומשום מה לא הצלחתי להבין אותו. הגיע הבקר של המבחן, ואני הייתי לחוץ. והנה, להפתעתי, כשהמלמד נכנס לפתח הוא הודיע, שבדייק על הקטע שלא הבנתי - הוא לא הולך לבחון אותנו. זה היה בשבילי גלוי השגחה נפלא!

הנעל שהקדימה רפואה למכה

מספר פנחס ממודיעין עלית:

פעם אחת נסענו לשמחה משפחתית מחוץ לעיר. כשחזרנו, היתה השעה מאחרת בלילה. היינו חצי רדומים כשירדנו מהאוטובוס, והיתה אי הבנה, וכה, רק כשהאוטובוס עזב את התחנה קלטנו שתמי, אחותי הקטנה, לא ירדה מהאוטובוס! אלו שיירדו מהדלת האחורית היו בטוחים שהיא יורדת מהדלת הקדמית, וכן להפך. נלחצנו מאוד. ירדנו באחת התחנות האחרונות, והבנו שתוף דקה או שתים האוטובוס כבר יגיע לחניון וזה עלול להיות ממש לא נעים... "מסכנה תמי!" יללנו בדאגה. "אם היא תתעורר ותגלה את עצמה לבד באוטובוס, מה היא תחשב?" "אוי, היא בטח תבהל נורא!"

"מה עושים?" למי אפשר להתקשר בשעות כאלה? פתאום אמא שלי נזכרה שבת דודה שלנו נסעה באוטובוס הקודם, והיא גרה קרוב יותר לחניון האוטובוסים. אולי היא תוכל לעזור? בת הדודה ענתה לטלפון, וכששמעה מה אנו רוצים, התרגשה: "איזו השגחה פרטית! עכשו אני נמצאת בחניון!" "מה?" לא האמנו, וגם לא הבנו: כיצד הגיעה גם היא לחניון? "פשוט, הנעל של שימעה'ה התינוק נפלה באוטובוס, ובאנו לחפש אותה כאן... איתם יודעים, בשבילנו זה מרחק הליכה של כמה דקות, ולא רצינו לחכות עם זה, כי חששנו שמחר הנעל כבר תעלם." פמובן, מיד היא הלכה לבדוק באוטובוס שהגיע באותו רגע לחניון, ולקחה משם את אחותי, שעד אותו רגע ישנה לה בשלילה וכלל לא ידעה מכל מה שקרה.

האיש הנכון במקום הנכון

מספר רפאל קראוס מבני ברק:

בתלמוד התורה שבו אני לומד, אחד המלמדים יודע להגיש 'עזרה ראשונה'. אם חלילה ילד נחבל או מתעורר צרף רפואי אחר, הוא הכתבת לכל שאילה, בדרך כלל. בקור אחד, בתחלת ההפסקה הראשונה, נשמעה בכתתי צעקה: "איי!!! אח! אוי!" היה זה אחד החברים, שבדרך כלל לא נאנח, ובדאי לא בוכה וצועק. התקבצנו סביבו: "מה קרה???" אך הוא לא היה צריך להסביר הרבה. רק התקבצנו ומיד יכלנו להבחין בחתך עמק שנוצר לו באצבע. איני יודע ממה ואיך, אך מה שבטוח - שהחתך היה עמק, ודם רב זרם ממנו.

"הצללה!" קרא אחד החברים, וזה היה בשבילנו האות - יצאנו, קבוצת חברים, ורצנו יחד במהירות להזעיק את אותו מלמד. המלמד ראה אותנו מבהלים, ובלי לשאל שאלות רבות פשוט קם, לקח את תיק ה'עזרה ראשונה' שלו ורץ במהירות אל כתתנו. ברגע שנכנס, נשמעה אנחת הקלה מכל הילדים. הוא נגש מיד אל חבר שלי. בתנועות מימנות הוא עצר לו את הדם וחבש את המקום.

תוף כדי שהוא חובש, שמענו אותו ממלמל: "נס, נס!"

"מה הנס?" שאלנו בדרך ארץ.

"נס שהגעתי היום... בכלל לא הייתי אמור להיות בתלמוד תורה", ספר לנו המלמד. "כשקמתי בבקר הרגשתי לא טוב, והיה נראה לי שלא אצליח ללמד כה. בסוף החלטתי, למען למוד התורה של התלמידים שלי, שאקח פדור ואגיע, למרות ההרגשה הפלילית הרעה שלי.

עכשו, בזכות ההחלטה הזאת שד' נתן בלבי, יכלתי להגיע ולהגיש עזרה מיידית. בחתכים מהסוג הזה לא פדאי להתעכב... כה בהשגחה פרטית מיחדת, לא נגרם צער מיתר.

ילדים יקרים!
הננו לברך אתכם בחורף בריא,
חורף של שמחה,
חורף של אמונה והשגחה פרטית!

הודעות
פינת

ילד יקר! ראית השגחה פרטית?
שתף את עם ישראל בסיפור שלך!

התקשר לקו השגחה פרטית לילדים: 02-30-11-901
הקנס לשלוחה 4 (לאחר בחירת השופה) והקלט את הסיפור שלך.

תקציר: ר' יוסף מכלה את גנבת התכשיטים. באותה עת, הפועלים כבר עומדים לרדת מהרכב כדי לנסע לבתיהם.

הפצת ה-O

פרק 4 חלק 4

סוף!

* בבקשה * שוקט

מספר הרב יצחק ש' מצפת:

מדי שבוע אני מניח את עלוני "השגחה פרטית" בבתי הכנסת שבעיר העתיקה של צפת. לפני כשלושה שבועות, ביום חמישי בערב גיליתי שהרכב שלי אינו מתניע - הסוללה התרוקנה לגמרי. ידעתי שלמחרת עליי לנסוע להביא מהתחנה המרכזית את חבילת העלונים החדשה, וקיוויתי שהעניין יסודר עד אז.

ניסיתי להתקשר לכמה חברים שאולי יוכלו לעזור, אך כולם היו עסוקים באותה שעה. עמדתי ליד הרכב חסר אונים, כשלפתע ניגש אליי שכן מהרחוב הסמוך, אדם שכמעט לא הכרתי, ושאל: "הכול בסדר?". סיפרתי לו על התקלה, והוא, בלי לחשוב פעמיים, הוציא מהרכב שלו כבל הצתה וחבר בין שתי המכונות. תוך דקות, הרכב שוב פעל.

בשיחה הקצרה שהתפתחה בינינו, הוא סיפר לי שהוא קורא קבוע של עלוני "השגחה פרטית", וממש הבוקר הוא קרא בו על חשיבות הנתינה ללא ציפייה לתמורה - וזו הסיבה שעצר לעזור בלי היסוס.

עמדתי שם נרגש, כשהבנתי שהעלון שאני מפיץ מדי שבוע חזר אליי בדיוק ברגע שהייתי זקוק לו. ההשגחה העליונה סובבה את הגלגל כך שהעזרה תגיע דרך מי שהעלון עצמו נגע בליבו.

התחזקתם מהעלון? רוצים לזכות את הקוראים?

שלחו למערכת במייל או בפקס, או השאירו הודעה בקו 02-3011300 בשלוחה 9/9

✕ המקום: היישוב נריה

✕ נקודת החלוקה: שני בתי כנסת שביישוב

ביישוב נריה שבבנימין, בשני בתי הכנסת המרכזיים מפיץ הרב נשיא מדי שבוע את עלוני "השגחה פרטית" - כשמה שהתחיל כהפצה פשוטה, הפך במהרה לאירוע שכל היישוב מחכה לו.

הביקוש גדול, הקריאה נעשית בהתלהבות, והעלון כבר מזמן חרג ממהותו כעוד עלון גרידא, והפך לחלק מהאווירה הכללית של היישוב עצמו. יש בו משהו שמרים את הרוח, שמחבר בין המתפללים בתחושה משותפת של שייכות לדבר גדול.

המפיץ מתאר כיצד תושבי נריה ממתינים לעלון מדי שבוע, לא רק מתוך סקרנות, אלא מתוך צורך אמיתי להתחזק - להזין מחדש את האמונה, ולחוש מקרוב את ההשגחה הפרטית הפועלת בחיי היומיום. בכל שבת מחדש העלון מזכיר להם שדבר אינו מקרי, אלא יד מכוונת פועלת בכל פרט ופרט.

וכך, מבית כנסת לבית כנסת ממשיך העלון לארוג את אריגי האמונה והשמחה שהופכים את נריה ליישוב הנהנה מתחושת קרבה מתמדת לבורא עולם.

זו ההזדמנות שלך לעשות שינוי אמיתי!

פתח גם אתה מוקד הפצה באזור שלך ותוהו חלק מזיכוי הרבים.

הפעולה שלך משנה חיים. התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

זכו את הסובבים שלכם בעלון בשפּתָם!

ניתן לקבל את העלון ב־3 שפות:
עברית • אידיש • אנגלית

גם אתם יכולים לזכות!

הצטרפו כעת למאות המפיצים המעידים
כי הם רואים ישועות בכל מהלך חייהם.

טלפון: 02.30.11.5.11

דעריילן די
גוטסקייט פונעם
אייבערשטן

לפרסם את
טוב הבורא

Sharing the
Goodness of
Hashem

רבי שלומקה מזוועהיל אמר:
כשמתעסקים בהשגחה פרטית -
רואים השגחה פרטית.

קח גם אתה שותפות בזיכוי הרבים העולמי,
ותזכה לישועות בכל העניינים!
התקשר עכשיו ל-6176* שלוחה 4 או ל-02-3011511

✕ לע"נ יחיא בן אהרן ת.נ.צ.ב.ה.

✕ לע"נ נעמה בת יהודה ת.נ.צ.ב.ה.

✕ לע"נ יחיא בן שלמה ת.נ.צ.ב.ה.

✕ משפחת א' שיזכו לדירה משלהם בקרוב ממש בניסים גדולים

✕ לע"נ הרב יואל בן הרב בן ציון זצ"ל נלב"ע י"ד אלול ה'תשפ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

מפיצים
אמונה
לכל יהודי
בכל העולם

העלון יוצא לאור גם באידיש ובאנגלית
לקבלת העלון במייל שלחו בקשה
B023011300@GMAIL.COM לכתובת

לפניות בעניין תוכן העלון: השאירו הודעה במס' 02-3011300 שלוחה 9/9
או שלחו לפקס 02-6599189 או למייל המערכת A@023011300.COM

יש לנהוג בו כבוד כדרך שנוהגים בתשמישי מצוה, דהיינו להכניסו לעטיפה
קודם השלכתו, כגון בשקית שאינה שקופה, והמחמיר יגנז.

תכלית העלון היא לקרב את האדם לבורא עולם, חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלל ולשמוע קריאת התורה.

ירושלים	ת"א	חיפה	באר שבע	אילת	ניו-יורק
17:38	17:53	17:45	17:58	17:56	18:05
18:49	18:50	18:49	18:51	18:50	19:03
19:29	19:26	19:26	19:29	19:27	19:43

כניסת שבת
מוצאי שבת
מוצ"ש ר"ת